

Za. 11 mei, 3e wedstrijd ZC, Scheendijk.

Al om 6:00 uur zouden we uitvaren, dus vroeg op en ook op tijd er zijn.

Thuis kopje koffie, crackertje, banaan genuttigd en het weer bekeken. Het was de hele week al prachtig en dat zou het vandaag ook weer worden: zonnig, 25° en wind NO1/2. Pet, zonnebrand en zonnebril mee. Op het water en in de volle zon vind je huid niet prettig!

De 1e Aanleg had de deuren al vroeg geopend. Corné, zus en de hond waren present en de koffie rook en smaakte heerlijk.

Loten was niet nodig vandaag. Leuk vond ik dat er diverse koppels waren samengesteld die ik nog niet eerder had gezien. Het is leuk, maar kan ook leerzaam zijn om kennis en kunde te delen. Je steekt allicht iets op om eens met een ander te vissen en je leert elkaar vast ook beter kennen.

Door de gezelligheid werd om 6:00 uur uitvaren onhaalbaar. Geen nood, we hadden nog tot 12:00 uur.

Het was nog een beetje somber en de zon kwam schitterend mooi oranje op.

Met een volgepakte boot en een rustig brommend motortje voeren we de kreken door.

Allerlei vogels bewogen zich ietwat onrustig, de waterlelies schommelden op het ritme van de golfjes en hier en daar sprong al een vis aan de oppervlakte. Een schitterend gebied!!

We hadden er zin in!!

Zo stil mogelijk plantten we de staken in de drassige bodem.

Modderwolken kleurden het water nog bruiner. Wat een drab zeg.

Het was nog best fris, dus jasje nog maar even aanhouden.

Maarten en Melis voeren voorbij, op weg naar hun stek.

Wij pakten onze spullen uit en maakten alles gereed.

Het peilen is altijd een kunstje vanwege de drassige, dus zachte bodem. Een heel licht peilloodje volstaat. Meerdere plekjes werden door ons uitgelood en de diepte vervolgens gemarkeerd met een stipje wit op de hengel.

We voerden deze keer met hetzelfde voer. Was een tip van Sjaak: 'in de boot hetzelfde voer gebruiken'. Daar valt best iets van te vinden, in het voordeel, maar ook in het nadeel. Gerrit en ik besloten het erop te wagen en van onze 'zekerheden' af te wijken.

Harry had een basisvorm gemaakt. Afhankelijk van vangst en eigen keuze konden daar allerlei 'particles' aan toegevoegd worden.

De maden hadden er zin in. Ze krioelden als wilden met dit warme weer.

Aanvankelijk verliep de start moeizaam. Het open water, zowel als tegen de waterplanten aan, leverde geen vis op. Maar, soms moet je even geduld hebben en heeft de voerplek en de vis wat tijd nodig. Gerrit ving zijn eerste vissen en Harry even later ook, al miste hij er direct ook al een paar.

Beiden genoten we van de omgeving, vingen prachtige 'rode ridders'. Wat een juweeltjes zijn die ruisvoorns toch en sterk! Samen prezen we ons gelukkig.

Na een paar gevangen vissen vielen de beten steeds weg. Eerst weer even wat voeren, anders beazen, de loodsetting veranderen of de andere stek bevissen hielp regelmatig. Beiden 'prutsten' we wat af. Soms gebeurde er een kwartier helemaal niets...

Maarten belde. Zowel hij als wij vonden het moeizaam gaan. Daar werd het niet makkelijker op, want, verkassen of niet? Beiden hielden we niet echt van verhuizen en we besloten gestaag verder te vissen en door te gaan met genieten van het uitzicht.

Harry had zijn ochtend niet: tuig paar keer in de war, haakje in zijn veter/mouw/kistband, veel missers, vis die uit zijn hand nog ff naast het leefnet sprong, vast in de waterplanten, verbogen haakjes, enz., enz. Overal druk mee, behalve met vissen vangen. Soms heb je zo'n ochtend.

Maar, ook een goede daad verricht. Die ene brasem (in mijn handen, ja, ja) had nog een oud stuk snoer in zijn bek, waar het dier duidelijk last van had. Even netjes 'geopereerd', dikke zoen op zijn kop en het beestje bleek dolgelukkig.

Om ongeveer een uurtje of 11 arriveerde de brasem. Het was wat vis betreft stil geworden. Alleen de plezierbootjes zorgden nog voor reuring.

"Ach", dacht Gerrit, "verandering van spijs doet eten". Dobber omhoog, wurm en made aan de haak om die vervolgens 'stil' aan te bieden. Dat hielp. De ene na de andere brasem werd binnengeloodst. Zo'n prachtig gezicht om te zien hoe de actie op je dobber kan zijn door een aanbeet van een brasem.

'Ach', dacht Harry, 'als Gerrit het kan, kan ik het ook'. En, ja hoor, ook op zijn stek bleken er verschillende exemplaren te zijn neergestreken.

Om half 12, na het telefoontje van John, was het ook ineens gebeurd, zoals de hele ochtend al de vis bij vlagen op de stek verscheen en verdween.

Harry kon toch ineens weer de ruisvoorns vangen en het laatste kwartier werd alsnog weer een visfeestje.

Om 12:00 uur was het inpakken geblazen en even later kwamen Maarten en Melis met de meetlat. Nog nooit iemand zo snel zien meten trouwens.

Terug in de haven weer sjouwen, terwijl de mussen direct de gevallen maden en casters verorberden of meenamen voor hun kroost. Een waar feestmaal voor ze.

De mooie verhalen moest ik missen helaas, want mijn dag was druk bezet, maar ik weet zeker dat er genoeg te vertellen en te luisteren was aan de biertafel naast het restaurant.

Vandaag werd **Gerrit** keurig **3e**, **Erwin** had de **2e** plek en **John** kon met 60 vissen in zijn net de **1e** plaats veroveren. Goed gedaan mannen!

Opvallend was dat de plekken 3, 4 en 5 allemaal onder in de 9m lengte zat. Heel spannend dus! Voor de plekken 6, 7 en 8 gold dat ook, al ging het daar om de lengte van ruim 6m. Net zo spannend.

Gert moest helaas een prachtige vis naast zijn net terug zetten. Ik weet zeker dat hij hoopte dat het een wilde brasem of schichtige zeelt was die veel tegenstand bood. De rode vinnen en het gestreepte lichaam zullen een verrassing zijn geweest en mogelijk ook een (lichte) teleurstelling, maar de strijd, de lengte en toch de verrassing waren natuurlijk opwindend. Een prachtig baars en daarmee ook een prachtige vangst!

En zo eindigde een prachtige visochtend met niet al te veel vis, maar zou de zon het hele weekend toch overvloedig blijven schijnen!

*Door:
Harry Snoekbaars*